

[Udenrigsministeren]

regerings opfattelse løses på det konkret foreliggende grundlag ud fra gældende juridiske fortolknings- og udfyldningsregler. Investorerne vil næppe være tjent med, at der nedfældes en stram, formel definition af nationaliseringsbegrebet – hvis dette overhovedet er muligt.

Som det vil ses, lægger betænkningen ikke op til radikale ændringer for så vidt angår investeringsgarantiordningen. De ovenfor nævnte justeringer vil snarest blive inarbejdet i forsikringsvilkårene, og de nye vilkår vil herefter også blive tilbudt gamle forsikringstagere.

V. Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene – Udviklingseffekter og samspil mellem IFU og Danida

Den altovervejende del af betænkningens anbefalinger til IFU vedrører interne retningslinier for fondens virke, som IFUs bestyrelse selv fastlægger i kraft af, at fonden er en selvejende institution. IFU har imidlertid over for udenrigsministeriet tilkendegivet, at fonden i hovedsagen ser positivt på de tanker om fondens virke, som er indeholdt i betænkningen, og at fonden i alt væsentligt kan tiltræde udvalgets konkrete synspunkter og anbefalinger. På denne baggrund vil i det følgende kun enkelte elementer blive fremdraget, enten ud fra den principielle betydning, som regeringen må tillægge de pågældende punkter, eller fordi de indgår i et særligt samspil mellem IFU og Danida.

Udvalget fastslår generelt, at IFUs samarbejde med dansk erhvervsliv alt i alt synes at fungere godt, ligesom IFU i samarbejde med danske virksomheder bliver godt modtaget af myndigheder og virksomheder i udviklingslandene.

Udvalget finder det imidlertid skuffende, at IFU ikke har formået at placere en større andel af sine midler som aktive erhvervsinvesteringer i udviklingslandene. Udvalget antager, at den stagnation, som har kendetegnet IFUs virksomhed i de allerseneste år, ikke alene kan tilskrives den verdensøkonomiske krise og den deraf affødte ringere tilgang af nye projektmuligheder, men tillige skyldes, at IFUs investeringspolitik har været for restriktiv og forsigtig. På denne baggrund mener udvalget, at IFU henset til sin status som udviklingsinstitution både kan og bør

føre en mere risikovillig investeringspolitik. Samtidig fastslår udvalget imidlertid i forbindelse med en påvisning af behovet for mere aktiv information og opsøgende virksomhed fra IFUs side, at den endelige vurdering af de enkelte projektforslag må foretages på dansk erhvervslivs eget ansvar.

Det må i denne forbindelse erindres, at IFUs deltagelse i et givet projekt ofte af både inden- og udenlandske partnere, institutioner og myndigheder tages som en art blåt stempel. Fonden må selvsagt lægge vægt på, at der ikke opstår tvivl om seriøsiteten af dens risikovurdering. Men inden for de grænser, som disse hensyn naturligt sætter, er regeringen enig i, at det vil være ønskeligt, at IFU udviser den størst mulige grad af risikovilje. I denne forbindelse kan der måske være grund til at overveje enkelte områder, hvor der synes at være behov for en særlig indsats. Som eksempel kan nævnes ønskeligheden af at styrke IFUs engagement i de fattigste udviklingslande (LLDC-landene), om end det, som udvalget understreger, samtidig må erkendes, at de begrænsede muligheder for rentable projekter i disse lande formentlig vil sætte ret snævre grænser for danske virksomheders investeringer i disse lande og dermed for IFUs muligheder for en aktivitetsudvidelse på dette område.

Udvalget påpeger, at afgrænsningen af IFUs virkefelt i visse henseender afskærer IFU fra at deltage i investeringer på områder, der ville kunne fremme den erhvervsmæssige udvikling i udviklingslandene og samtidig forbedre dansk erhvervslivs muligheder for at gøre sig gældende på disse områder. Konkret anbefaler udvalget, at IFU også bør kunne deltage i investeringer inden for handelsvirksomhed, f.eks. i forbindelse med eksport af produkter fra værtslandet eller import af reservedele i tilslutning til service- og reparationsværksteder.

Under hensyn til bemærkningerne til forslaget til lov af 10. juni 1971 om internationalt udviklingssamarbejde har investeringer i rene handelsvirksomheder været undtaget med den begrundelse, at IFUs formål er at fremme den erhvervsmæssige udvikling i udviklingslandene ved i samarbejde med dansk erhvervsliv at overføre kapital og viden. Fondens formål er derimod ikke at fremme samhandelen.